

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/377/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215772
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7712215772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody, o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 18. 02. 2015 č.k. 16C/188/2012-56 a proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 23. 04. 2015 č.k. 16C/188/2012-77 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

P o t v r d z u j e uznesenie zo dňa 23. 04. 2015 č.l. 77.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa proti žalovanej domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 3 337,15 eura a nemajetkovej ujmy v sume 667,43 eura tvrdiac, že mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Michalovce v exekučnom konaní vedenom proti povinnému dlžníkovi T. M., O.. XX. X. XXXX, súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 8356/2012 tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní dňa 24. 8. 2012, t.j. po viac ako 102 dňoch omeškania a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok tým, že v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a článku 48 ods. 2 Ústavy SR v spojení s článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené jeho právo na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Za nesprávny pritom označil postup súdu spočívajúci v preskúvaní zákonnosti exekučného titulu, t.j. v opätovnom posudzovaní jeho práva na zaplatenie dlhu a časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, pričom žalovaná na jeho písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala.

Vychádzal zo zistenia, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 15Er/426/2012 bola tomuto súdu dňa 19.7.2012 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému T. M. o vymoženie 1 127,01 eura s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 24.6.2011 sp. zn. SR 04820/11. Uznesením zo dňa 26.7.2012 bola v zákonnej lehote žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

Po právnom posúdení veci podľa ust. § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 a 2, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože žalobca nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to predbežné prerokovanie svojho nároku s príslušným orgánom, t.j. ministerstvom spravodlivosti. Nepredložil totiž žiadny dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy. Konštatoval, že nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mal dokazovať súd alebo žalovaná. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu, sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania a z toho dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka. Doplnil, že i keď žalovaná nepoprela, že jej bol doručený návrh žalobcu na predbežné prerokovanie, tvrdila, že vykazoval množstvo nedostatkov spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody a neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nárok mal týkať.

Vychádzajúc zo zistenia, že žiadosť o udelenia poverenia bola súdu doručená dňa 19. 7. 2012 a bolo o nej rozhodnuté dňa 26. 7. 2012 uzavrel, že žalobca nepreukázal ani ním tvrdený nesprávny úradný postup súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zákonnej lehote 15 dní, a teda v prieťahoch v súdnom konaní. Napokon konštatoval, že správnosťou vyčíslenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy sa nezoberal, keďže samotný základ nároku žalobcu v prejednávanej veci nie je daný.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, pretože náhradu trov konania nežiadala a neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepatrí.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20 eur, vyrubený podľa položky 7a sadzovníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.

Obe rozhodnutia súdu prvého stupňa, t.j. rozsudok zo dňa 18. 2. 2015 č.k. 16C/188/2012-56 aj uznesenie zo dňa 23. 4. 2015 č.k. 16C/188/2012-77, napadol včas podanými odvolaniami žalobca.

Žalobca podal odvolanie proti rozsudku z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súdu prvého stupňa vytkol, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v situácii, ak požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Trval totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu, keďže sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Doplnil, že nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., pričom hodlal predložiť na pojednávaní dôkazy o výške škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku č. 1/2014, ktorý vypracoval znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Citoval ust. § 15 O.s.p., poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000) i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17. 10. 2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24 a namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Napadnuté rozhodnutie označil tiež za vydané predčasne v situácii, ak ním súd súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a o ktorom v čase rozhodovania v merite veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Mal tiež za to, že ak žalovaný

nereagoval na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ním tvrdený skutkový stav. V závere sa zaoberal Znaleckým posudkom č. 1/2014 a konštatoval, že rozsudok je nepreskúmateľný.

V odvolaní proti uzneseniu žalobca poukázal na znenie ust. § 169 ods. 1 O.s.p. namietol, že uznesenie neobsahuje žiadne skutkové a právne dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k jeho vydaniu. Upozornil na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/295/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007, 5MCdo/14/2007 a sp. zn. 6MCdo/2/2011, nález Ústavného súdu SR z 22.3.2006 sp. zn. I. ÚS 252/05, uznesenie Okresného súdu v Komárne sp. zn. 8C/842/2012, uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 16C/174/2012, znenie ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch, v znení neskorších predpisov a zdôraznil, že podal odvolanie proti rozsudku, nie žalobu. V danom prípade podal žalobu pred 1. 10. 2012, konanie sa začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., ktorým bol zmenený zákon o súdnych poplatkoch, preto bolo podľa názoru žalobcu nutné v danej veci v súvislosti s jeho poplatkovou povinnosťou aplikovať právny predpis platný do 30. 9. 2012, kedy bolo konanie od poplatku vecne oslobodené. Tvrdiac, že súd nie je oprávnený svojvoľne rozšíriť okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, mal za to, že nemohol byť na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie vyzvaný, pretože súd nebol oprávnený v rozpore so zákonom č. 71/1991 Zb. uložiť poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemá. Ak tak učinil, takýto zásah zo strany štátu predstavuje aj zásah do jeho základného práva na jeho súdnu ochranu, zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy, porušenie čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy. Žiadal preto napadnuté uznesenie zrušiť.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Na základe podaných odvolaní odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a napadnuté uznesenie ako aj konanie im predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania žalobcu nie sú opodstatnené.

Napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho dovolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolaní žalobca namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako i že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie v tejto veci na deň 18.2.2015 bolo právnenému zástupcovi žalobcu i žalovanej doručené dňa 4.2.2015. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle cit. ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Dňa 13. 2. 2015 žalobca doručil súdu žiadosť o zrušenie pojednávania a prerušenie konania z dôvodu predloženia prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie a podania ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Zároveň navrhol doplniť dokazovanie na výšku vzniknutej škody znaleckým posudkom, na ktorého vypracovanie zadal objednávku.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie dňa 18. 2. 2015 nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili a keďže súd prvého stupňa nepovažoval žalobcom tvrdené dôvody za dôležité v zmysle ust. § 119 O.s.p., po konštatovaní, že žalovaná sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila a súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, prejednal vec v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením celého obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15Er/426/2012. Následne poskytol poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p., uznesením vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené a napokon vyhlásil vo veci rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Zároveň bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu v odvolaní, že ho súd nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a tým mu znemožnil realizáciu jeho procesného práva navrhnovať dôkazy, ako i jeho tvrdenie, že sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom nerozhodoval o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania a preto odvolacie námietky vzťahujúce sa k tomuto rozhodnutiu sú bez právneho významu.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonný sudca JUDr. Daniela Pristášová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. 10. 2012 č.k. 6NcC/52/2012-66. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolačný súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 513/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 15Er/426/2012 a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v zásade stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 15Er/426/2012 sa nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ust. § 44 Exekučného poriadku a ani tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku, so zákonom. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 19.7.2012 a súd o nej rozhodol dňa 26.7.2012 tak, že ju zamietol. Rozhodoval teda v zákonom stanovenej lehote.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 15Er/426/2012 je vecne správny.

Správny je aj záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým je uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávanej veci zrušenie alebo zmena rozhodnutia Okresného súdu Michalovce vo veci 15Er/426/2012 preukázané nebolo a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku, je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo potom povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky týkajúce sa tejto otázky. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody, či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Pokiaľ žalobca namieta, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tento práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie dňa 18.2.2015, na ktorom bolo vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov i oboznámením celého obsahu spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15Er/426/2012. Pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli. Súd totiž rozhodol vo veci na pojednávaní za splnenia podmienok v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok, ako už bolo vyššie uvedené. Nenáležitá je napokon i námietka

žalobcu o vykonanie dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku totiž nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spise Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15Er/426/2012 a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu proti rozsudku nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Keďže trovy odvolacieho konania však žalovanej nevznikli a žalobca právo na ich náhradu nemá, súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uznesením zo dňa 23. 4. 2015 č.l. 77 súd prvého stupňa vyrubil žalobcovi súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb o súdnych poplatkoch nie je jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania proti rozhodnutiu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom.

K odvolaniu žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 23. 4. 2015 č.k. 16C/188/2012-77, t.j. proti napadnutému uzneseniu, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď napadnutým uznesením vyrubil poplatok žalobcovi podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov za podané odvolanie v konaní sp. zn. 16C/188/2012, v ktorom bol vydaný rozsudok vo veci samej dňa 18.2.2015 č.k. 16C/188/2012-56. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca dňa 31.3.2015. Práve toto odvolanie je základom pre poplatkovú povinnosť odvolateľa, t.j. žalobcu.

Podľa § 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konania súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy, súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ cit. zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa ods. 4 v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

V zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, je výška súdneho poplatku zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur.

Sadzobník k tejto položke neobsahuje žiadne poznámky. Text položky 1 Sadzobníka uvádza, že z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba sa platí sadzba uvedená v tejto položke. V poznámkach k položke 1 bode 3 sa uvádza, že poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca podal žalobu na Okresný súd Michalovce dňa 27. 9. 2012, t.j. za účinnosti znenia zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom ku dňu 30. 9. 2012 a odvolanie bolo podané proti rozsudku vo veci samej dňa 31.3.2015, t.j. za účinnosti zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1. 7. 2014.

Podľa § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 9. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 9. 2012. V danej veci je nepochybne, že posudzovaný poplatkový úkon, t.j. odvolanie proti rozsudku vo veci samej, podal žalobca na súde dňa 31. 3. 2015. Podal ho teda za účinnosti zákona o súdnych

poplatkoch v znení účinnom od 1. 7. 2014 a preto je povinný platiť poplatok tak, ako ho vyrubil súd prvého stupňa. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia NS SR sp. zn. 7Cdo 323/2014 z 28. 1. 2015, v zmysle ktorého pre spoplatnenie úkonu je rozhodujúce, kedy návrh (žaloba, odvolanie, dovolanie) bol podaný.

Námietka odvolateľa (žalobcu) je tak za danej procesnej situácie nedôvodná.

Neobstojí ani odvolacia námietka v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia vzhľadom k tomu, že ide o uznesenie o vyrubení súdneho poplatku, kde je uvedený dôvod vyrubenia súdneho poplatku, ktorým je odvolanie a uvedená je aj položka podľa ktorej sa poplatok vyrubil. V konaní bol vydaný jeden rozsudok a proti nemu bolo podané jedno odvolanie, takže nie je žiadnych pochyb, aké odvolanie bolo spoplatnené.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd aj napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.